

KINH DIỆU PHÁP THÁNH NIỆM XỨ
QUYỂN 8

Lại nữa, tuyên thuyết về luân hồi, tụng rằng:

*Tất cả trời, người
Có nhiều tán loạn
Trước như bạn thân
Sau thành oan gia
Như lửa thiêu đốt
Như dao cắt đứt
Trời, người nhân gian
Được mất bình đẳng,
Tâm ý cuồng mê
Như cùng oan gia
Trời, người không biết
Người trí xa lìa
Tán loạn cây độc
Nói có ba cảnh
Là già, bệnh, chết
Lại thường liên tục
Người trí lìa đối
Toàn lành tương ứng
Già những ba cảnh
Mà không làm hại
Như xa lìa lỗi
Không sinh tán loạn
Sợ ác giải thoát
Được vui hơn hết.
Nếu vui tán loạn
Không lâu sợ hãi
Nếu vui giải thoát*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vui đó vô tận.
Trăm ngàn vạn ức
Muôn người chạy theo
Ưa thích danh lợi
Giả dối lường gạt
Vọng loạn trên hết.
Có bốn lỗi lầm
Nếu lìa vọng loạn
Phá oán thế gian.
Hành vọng loạn ấy
Nhiều nghi, nhiều sợ
Nhiều nạn, nhiều khổ
Lần lượt luân hồi
Không có cùng tận.
Bốn lỗi lìa một
Được vui vô biên
Trời, người các ông
Một lòng tán loạn
Ngăn che tất cả
Pháp lành vô lậu
Làm sao mà được.
An vui vắng lặng
Nếu ưa tự lợi
Suy nghĩ làm lành
Các khổ, phiền não
Sau đó không sinh
Nếu các Thiên chúng
Đắm chìm dục lạc
Giả dối không thật
Tất cả chẳng lâu
Từ huyễn hóa sinh
Kia không thấy biết
Tự tánh huyễn hóa
Nên chẳng quyết định
Xa lìa an vui

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thường sinh các khổ.
Nói thật với ông
Nếu người luôn lành
Được đời yêu kính
Thánh hiền vây quanh
Sau sinh lên trời
Hưởng thú vui trời.
Nếu hành bố thí
Được tất cả người
Tâm sinh vui kính
Sau được giàu sang
Quả thí như vậy.
Nếu hành nhẫn nhục
Sau sinh lên trời
Không còn sợ hãi
Người đời quý mến
Tiếng tốt vang xa
Mặt mũi đoan nghiêm
Đầy đủ bạn bè
Hưởng vui thú trời
Các hữu tình kia
Tất cả còn có
Cha mẹ thế gian
Hay phá tội ác
Như mặt trời sáng
Trụ ý cao tột
Vì báu từ bi
Phát sinh căn lành
Thông đạt các pháp
Tuy ở tại gia
Nếu trụ chánh kiến
Trí ấy giải thoát.
Luân hồi, gông cùm
Không sinh bạn ác
Người được an vui*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Pháp chuta nghe, nghe
Nghe rồi không thoái
Khởi mọi nẻo ác
Được sinh lên trời
Tâm lành không dơ
Các lỗi không sinh
Lìa nhiễm, trong sạch
Khéo biết báo ứng
Hiểu nghĩa vi diệu
Dứt các lỗi lầm
Ví như hư không
Không trụ bùn lầy
Được quả vắng lặng
Tin sâu Tam bảo
Được vô sở úy
Cùng các Thiên chúng
Tôn kính Như Lai
Tin nhận lời Phật
Nhờ pháp cứu hộ.
Ngã sinh có quả
Thân sinh có ái
Chìm đắm vô biên
Khổ này khó cùng
Mười sáu phần khổ
Không bằng một phần
Vui ít sợ nhiều
Luôn đối hữu tình
Ví thành Càn-thát
Người trí phải tin
Nói giết chúng sinh
Đến khi mạng hết
Không đi theo vui
Đều không có được
Các loài chúng sinh
Tâm có nhiều loại*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hạnh nghiệp đủ thứ
Luân hồi gông cùm
Từng bước đi theo
Sinh lại có chết
Ngu si mê hoặc
Tự tánh chân thật
Mà không tỏ ngộ
Vô thường đáng sợ
Theo chúng sinh kia
Đến rồi lại đi
Tán loạn không biết
Trời mê muội cảnh
Như gặp rắn độc
Rơi xuống trời, người
Khổ không gì bằng
Cha mẹ vợ con
Nam nữ quyến thuộc
Bạn thân tri thức
Không thể chịu thay
Đắm say cảnh giới
Đam mê dục lạc
Bồng chốc vô thường
Đại khổ mau đến
Dùng phương tiện gì
Khiến lìa khổ não?
Nếu không ái dục
Khổ không thể hại
Cũng lại không sinh
Địa ngục, ngạ quỷ
Các loài bàng sinh.*

Khi ấy, trời Đế Thích lại nói kệ tụng:

*Người hành tà đạo
Muốn thấy chánh chân
Như muốn lấy nước
Mà đựng lửa vậy.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nếu không có nhân
Sao lại có quả?
Tán loạn không đức
Ích lợi sao có!
Phá hoại trời, người
Ý này nếu sinh
Thích vui mê dục
Sau bị vô thường
Tâm nhiệt nã lớn
Không mê cảnh giới
Không phát lửa dục
Không tham gọi tên
An vui hơn hết
Nếu lại một lòng
Vui đời tham ái
Mười sáu phần tội
Không bằng một phần
Nếu phát tin lớn
Giải thoát luân hồi
Ái hết, cảnh mất
Thấy không gì vui
Tương ưng vui thiền
Không giận, không vui
Nếu sinh lành ấy
Lại không luân hồi
Rốt ráo bờ giác
Nếu có tâm dục
Mà cầu sướng vui
Bị dây nghiệp kéo
Rơi xuống địa ngục
Chịu tất cả khổ
Ai người cứu khỏi
Qua mà chẳng lại
Từ nhân nghiệp, sinh
Không trước, giữa, sau

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chẳng nay, đời sau
Vô minh tạo lỗi
Người đọa nẻo ác
Mới biết mình ngu
Hành độc tán loạn
Giây lát phù sinh
Ngu mê không hiểu
Sau bị vô thường
Mới biết là khổ
Nếu sinh có khổ
Sợ vô thường kia
Ý tạo pháp mâu
Mới thật cứu họ
Chân thật an vui
Như lời nói này.
Thật là lợi ích
Khiến tâm làm lành
Mau được an vui
Vui là hơn hết
Nhất định không mất
Nếu trời mê hoặc
Không nương pháp này
Ý lại tán loạn
Sinh vào địa ngục
Không mong ra khỏi.*

Có loài phi cầm, tên là Chủng Chủng Man, giác ngộ được trời
kia nên nói kệ tụng:

*Các loại nghiệp sinh
Trời, người tùy nghiệp
Không biết nương pháp
Sau bị khổ não.
Thế gian đã có
Nhiều loại quả lành
Vườn rừng, vòng hoa
Thêm, đường, lầu các*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thân tâm vui thích
Nhờ tạo nghiệp lành
Được thấy quả đó
Nghiệp nhân trời, người
Có cao, giữa thấp
Trời chẳng tạo ra
Mỗi mỗi quả ấy
Trời, người vì si
Mê các loại hạnh
Nếu ý ấy mê
Không thấy đáng sợ
Mất hạnh tự lợi
Các thứ ái lạc
Cầu các thứ quả
Tâm mê tạo nghiệp
Trời không giới hạnh
Như đêm không đèn
Mà tìm ánh sáng
Các nhân và quả
Chân thật nên tu
Quả trí chân như
Có được phần vui.
Lìa mạng không quả
Lìa đèn không sáng
Lìa giới vô Thiên
Nếu lìa trí tuệ
Không được giải thoát
Nếu lìa giải thoát
Thời không an vui
Cầu cứu trăm bề
Thân mới khỏi ái
Người trí lìa ngã
Nghiệp này không vui
Tất cả có tội
Mà lại không sinh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Được lợi ích ấy
Tất cả Thánh nhân
Đã nói không nỡ.
Trăm ngàn kiếp người
Ưa muốn cảnh giới
Chìm đắm không đủ
Một lòng không bỏ
Tăng trưởng dần dần
Độc ấy lớn nhanh
Chốc lát rơi xuống
Biết trí hơn đức
Tướng Pháp sư này
Đức hơn, không biết!
Mê hành tướng này
Nơi đức sinh đức
Nơi lỗi cũng vậy
Biết chân, hơn tức
Luôn được an vui
Đức hơn khó biết.
Lìa trí kia rồi
Trí nào hơn hết
Cảnh giới trời hành
Ý kia vô trí!
Trăm nguyện không thể
Được an vui kia
Như tạo nghiệp lớn
Quả giới hơn hết
Được làm trời, người
Sống vui thích thú
Rất là đệ nhất.
Căn môn điên đảo
Cảnh giới chấp tà
Hàng phục tâm này
Được sống vui trời
Phước vui, khổ nã

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mình làm mình chịu
Quyết định tạo tội
Chấp nhận oan gia
Làm lành cũng vậy
Như quen bạn lành
Nếu ý mau đủ
Phước lực sạch trong
Sẽ được trời, người
Như nước ra biển
Luôn hành cảnh ác
Hạnh ác tương ứng
Ắt không lợi ích.
Chủng trí, bờ giác
Nếu ý ưa thích
Đắc khổ phi pháp
Phi pháp khoái lạc
Liên thành ma khổ
Tương khổ, vui này
Cả hai bình đẳng.
Nếu người có trí
Chán khổ thích vui
Diệt nhãn diệu pháp
Có thể phụng hành
Khổ là cùng vui
Chẳng thấy không nhân
Đủ thứ khổ, vui
Nhân sinh sai khác.
Chúng sinh tự làm
Nhiều đời nhiều kiếp
Tất cả nghiệp quả
Các loại chẳng mất.
Nếu ưa hành pháp
Bảo vệ chánh pháp
Được sinh lên trời
Hưởng thọ sướng vui

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người mê pháp ấy
Xa lìa chánh pháp
Không được lợi ích
Đọa ngục luân hồi.
Nếu mở mắt pháp
Si bất hàng tâm
Thấy sướng vui này
Như mưa xuống đất.
Giả dối không thật
Ý tạo cõi Phật
Tâm trông giống pháp
Ngu mù giới pháp
Ưa hành phi pháp
Hành đạo phi pháp
Tâm đối luân hồi
Người có tội lâu.
Nếu tâm hạnh này
Tự tánh khinh bỉ
Các thứ điên đảo
Sát-na không trụ
Huyễn hóa chẳng thật
Như thành Càn-thát
Trói buộc trí thức
Mau nên tỉnh ngộ
Trời, người tán loạn
Cảnh giới tham ái
Bị cảnh vui lừa
Mạng đọa không biết
Sướng vui giả dối
Tất cả chẳng định
Chư Thiên tạo vui
Không lâu liền diệt
Thiên chúng mê chuyển
Đời đời cũng vậy.
Pháp sinh giả, rỗng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cho nó chân thật.
Pháp sinh chẳng định
Cho nó nhất định
Hành pháp sợ kia
Trói buộc mạng sống
Trời người rơi xuống
Như nhỏ xuống đất
Tâm nữ điên đảo
Hư vọng lừa dối
Nếu lại lừa bỏ
Được vui thứ nhất.
Người nữ điên cuồng
Trang sức chẳng thường
Hoặc nói xảo trá
Tánh đổi chẳng định
Ví như ong bay
Gặp hoa liền hút
Không hoa, bỏ đi.
Người nữ cũng vậy
Có cửa liền theo
Không cửa liền bỏ
Tâm nữ ghen ghét
Là những hắc độc.
Lại nữa, người nữ
Khó được sống chung
Như gió lớn thổi
Như lửa cháy mạnh
Như khắp cả không
Ai thể bắt giữ!
Người nữ đổi tánh
Trăm thứ cơ hội
Cũng đừng bắt giữ.
Nếu một người nữ
Bị nhân nghiệp ác
Phá hạnh giải thoát*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thành nạn bệnh tử.
Nếu nhiều người nữ
Sinh phiền não kia
Vì thế gian đó
Làm khó đủ cách.
Người nữ nhỏ bé
Ngu mê tăng trưởng
Tự tánh điên cuồng
Vô minh hừng hực
Như đèn sáng kia
Thật cho là oán
Như ruồi bu ghẻ
Thích kẻ có của
Không của chẳng thích.
Nếu có của cải
Người nữ thích ở
Nếu không có của
Làm sao ở được!
Vì không tài lợi
Nên không gần gũi
Tánh hạnh sai khác
Tâm ví như lửa
Không hàng phục nữ
Như người theo hầu
Theo đó hầu hạ
Rồi cũng trái bỏ
Nữ nhiều dối lừa
Như rắn cắn hoa
Trong tâm người nữ
Như tro che lửa.
Sắc đẹp cũng vậy
Vui mà không lành
Thân như cây độc
Sinh ra hoa độc
Chớ nên gần kẻ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hướng đến cảnh dục
Đắm say người nữ
Đời nay đời sau
Người không sướng vui!
Mê say vô minh
Điên cuồng biếng nhác
Thích mùi tạo tội
Chẳng thấy người hiền.
Người trí biết pháp
Tin sâu nhân quả
Phát tâm tinh tấn
Dũng mãnh tu hành
Xa lìa nữ sắc
Người được tốt lành.
Tới nhà người nữ
Như bị mắc lưới
Người trí không đắm
Cõi ma đã sạch
Tất cả cấm giới
Nữ giới thứ nhất.
Sao không lìa nữ?
Người trí xa lìa
Được vui vắng lặng
Nữ kia trói người
Lửa dữ, khí trượng
Không thể đốt rụi
Sức mạnh chúng sinh
Không thể điều phục.
Ta nên lìa nó
Một lòng lên trời
Bỏ sướng vui ấy
Sinh trời Dạ-ma
Được vui vô tận
Trong nhiều sướng vui
Các mắt tai này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mũi, lưỡi, thân, ý
Với sắc, thanh đó
Hương, vị, xúc, pháp
Sáu căn không vững
Các chúng trời này
Luôn hành khát dục
Mà không biết đủ
Tự tánh như lửa
Hay đốt cỏ cây
Làm sao có đủ
Lửa sáu, căn kia
Do dự không quyết
Đốt hữu tình này
Đều không hiểu biết.
Đất này tán loạn
Không hành đạo pháp
Lìa tán loạn đó
Bị cảnh giới ái.
Người tùy nghiệp mình
Được trụ chân thật
Người nữ sinh ái
Tâm ấy khó ngăn
Nghiệp mình tùy nhân
Sinh, có lìa bỏ
Quán sát như vậy
Người nữ điên đảo
Sinh nơi lìa bỏ.
Nếu tìm sướng vui
Tâm trụ cuồng hoặc
Người nữ hành dục
Như gần bạn ác.
Ý có ba lỗi
Thân bị bốn lỗi
Thế nên xa lìa
Lửa của độc dục

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sướng, vui, khổ não
Từ nghiệp lôi kéo,
Nếu ở trên trời
Vui đắm năm dục
Sắc cung trời, người
Không lâu rơi xuống.
Phật thấy chân không
Đắc đạo giải thoát
Nói luân hồi ấy
Tất cả do nghiệp
Người nữ vì ái
Bị lỗi hơn hết
Tâm không quyết định
Như ngày không tối
Như lửa không lạnh
Người nữ ít tin
Không ái cũng vậy.
Như đất, như gió
Động tịnh khác nhau
Người nữ ân hại
Khác nhau cũng vậy.
Người chỉ một lòng
Nhiều hạnh ân luyến
Ý kia chẳng thường
Thời luôn xa lìa
Như chim quán thước
Đứng trông ao không
Lại như núi lớn
Chưa thấy ai đến
Cũng như sông lớn
Chưa ai ngược dòng.
Người nữ cũng vậy
Chưa thấy thương thật
Sinh là lưới tội
Pháp người ngăn ngại

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ví như “nhật quang”
Không là “nhật thể”
Như kẻ nịnh yêu
Không là người nữ
Lại nói lời hay
Cấp cho cửa cải
Mà tâm nữ kia
Như lửa khó hàng
Ý vui bình hòa
Gian nan là bỏ
Một niệm sinh tội
Tìm lại quên ân
Người nữ xấu ác
Khó hàng như lửa
Nên mau là bỏ
Trốn trong núi rừng
Cầu vui vắng lặng.
Trời, người phát ý
Mê dục sướng vui
Không sợ điều ác
Ắt tổn thọ mạng.
Sinh ở trời kia
Nhất định vô thường
Như đêm ngày mất.
Thế nên ba cõi
Đêm dài vô thường
Nhiều ngày trời lặn
Nếu cầu ra khỏi
Làm lợi ích kia
Hành ba tụ giới
Nghịệp kia báo ứng
Được sướng vui nhiều
Trời lại, tán loạn
Tâm không một niệm
Riêng tạo nghịệp lành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vui ấy ắt hết
Ái dục không tốt
Sẽ bị khổ lớn
Mười sáu khổ khác
Không bằng một phần
Lành thay! Nghiệp lành
Tâm dục không đủ
Như người bắt cá
Tham cá cũng vậy
Dục trời buộc tâm
Như đêm dài ngủ
Mê ái liên tục
Không hiểu vô thường
Sau thấy tướng khổ
Mới biết quả kia.
Lại dục ái này
Trước như bạn hiền
Sau hành không lợi
Nếu tin dục đó
Mù mắt trí tuệ
Sau đọa địa ngục
Như rơi vực thẳm
Không hành tán loạn
Bạn lành hơn hết
Thường cứu hộ người
Là cầu bạn lành
Tán loạn là oán
Độc này rất ác
Phật nói tán loạn
Vào đường nẻo ác
Nếu mê tán loạn
Ưu thích cảnh giới
Người mê gây tội
Luôn bị khổ não
Nếu có sợ khổ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không trí quán sát
Các bần sinh kia
Không được sướng vui
Của hàng trời, người.
Nếu trời, người kia
Ưu thích ăn uống
Đắm say dâm dục
Tâm hạnh bần hành
Ở nơi bần sinh
Nếu không phân biệt
Chẳng biết đức nghiệp
Nếu biết tâm pháp
Biết nghiệp cũng vậy.
Với vui chơi này
Trụ nhà vô thường
Khi vô thường đến
Chịu quả khổ nạn.
Nếu sợ vô thường
Khởi trí tuệ lớn
Suy nghĩ chánh pháp
Ưu thích kinh điển
Là người trí chân.
Tất cả tham ái
Vô thường, oan gia
Khi sướng vui hết
Mất tất cả mạng.
Vị vô thường đó
Chỗ rất là ác
Không ai cứu được.
Chỉ nương chánh pháp
Chân thật quy y
Xét kỹ tâm sâu
Rễ của vô thường
Vốn là tán loạn.
Trước trị phan duyên*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sau trừ vô thường
Mạng vui được pháp
Nói là thứ nhất
Không tán loạn này
Thực hành đạo trời
Khéo biết khổ trôi.
Giải thoát cũng vậy.
Không lìa tán loạn
Là khéo sướng vui
Đã lành chẳng lành
Như mây tan mất.
Nếu người tinh tấn
Phát sức dũng mãnh
Chống cự ma quân
Được vắng lặng ấy
An vui tốt đẹp.
Nếu người tà loạn
Không hành hạnh lành
Lành đời trước hết
Sẽ đọa địa ngục.
Nếu người một lòng
Trau dồi điều lành
Lìa các khổ não
Sẽ được phước vui.
Hàng phục các căn
Không nhiễm tội pháp.
Cảnh giới cũng vậy
Lìa mọi trôi buộc
Và đường luân hồi
Như vàng ròng kia
Không dính bụi nhơ
Khởi nạn sinh tử
Tất cả trong sạch.
Nếu hành tán loạn
Không qua sáu căn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Việc đời không sinh
Tất cả lợi ích
Đó là an vui
Đây đủ thích thú.
Nếu trời, người kia
Thân tâm trong sạch
Không đắm nữ sắc
Như cá gặp nước
Quyết lìa bụi trần
Trí tuệ cũng vậy.
Thế nên trên trời
Xa lìa nữ sắc.
Ý nghĩ ái dục
Ắt bị trói buộc.
Mê tất cả pháp
Việc, chẳng phải việc.
Người thiếu giúp đỡ
Xa lìa Niết-bàn.
Gần kê Pháp sư
Được trí chân pháp.
Hành pháp cầu quả
Thành tựu như vậy.
Tâm luôn lìa dối
Điều phục các căn
Được đến bờ giác.
Do trí tuệ đó
Ý bị lôi kéo
Cảnh giới trói buộc
Người trí hay trừ
Vì thế gian kia
Làm thầy giảng pháp
Vườn cây trên trời
Tự tại vui chơi
Được nhiều sướng vui
Cảnh giới quá thích

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không thể bỏ đi
Tạo nghiệp lành kia
Tâm tịnh an vui
Được thế rất khó
Sinh cõi Dạ-ma
Nếu lìa tán loạn
Phan duyên giả dối
Người sinh ở trời
Số bằng câu-chi
Và bát-đô-ma
Được quả từ nghiệp.
Nếu tâm khó điều
Tạo quả nghiệp kia
Do tâm lưu chuyển
Chúng sinh mê đó
Mười hai Nhân duyên
Lần lượt luân hồi
Xưa, nay và mai
Các Thiên, nhân gian
Tất cả hữu tình
Đều do tâm tạo.
Đỉnh núi Tu-di
Đất bằng lưu ly
Đế Thích, Thánh hiền
Luôn trụ ở đây.
Có ngọn núi khác
Lưu ly tạo thành.
Càn-thát-bà ở
Người không thể đến.
Tất cả địa vị
Vườn rừng cây cối
Đều ở rải rác
Ý họ vui thích
Người không thể đến.
Đất vàng hơn hết*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Có ao hoa sen
Tạo bởi lưu ly
Người không thể đến.
Lại có khe suối
Và các ao tắm
Bầy chim xúm xít
Tới lui đùa giỡn
Rất là đẹp lạ
Người không thể đến
Cung điện xe cộ
Trang nghiêm rất đẹp
Chư Thiên ở đấy
Người lại xa lìa.
Vì người xa lìa
Cảnh dực lừa dối
Đời khổ như vậy
Tâm không sợ hãi
Trở lại ngu si
Đi trong luân hồi
Luôn chịu các khổ
Như dây trói buộc
Như lồng nhốt chim.
Trên mỗi thứ kia
Cõi trời lạ đẹp
Mà không được sinh.
Nữ trói thế gian
Phá hoại pháp lành
Tăng trưởng sinh tử.
Nếu người tham trước
Chết vì ma quân
Giành nhau phá hoại
Tánh của tán loạn.
Mê đắm người nữ
Khi vô thường đến
Tự chịu nghiệp quả.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Núi rừng, hoa sen
Khe suối, ao tắm
Chỗ vui chơi kia
Sao thương người nữ!
Chắc chắn bị họ
Họa lớn sinh tử
Luôn tham danh lợi
Tai họa cũng vậy!
Người nữ kia trời
Tạo nhiều tham ái
Khó thể điều phục
Mà bị họa lớn
Tổn hại thế gian.
Tất cả hữu tình
Nếu bị nữ trời
Tham dục thế gian
Là lỗi hơn hết.
Một lòng suy nghĩ
Biết thật của lỗi
Lỗi dục soi xét
Không đọa nơi nào.
Tất cả người kia
Hàng tâm lừa dục
Xa lìa người nữ
Sinh trời Dạ-ma
Có ánh sáng ấy
Như trời như sao
Tùy thân chiếu diệu
Vui đi trên không
Tất cả cũng vậy
Vì ánh sáng ấy
Trời, người đầy đủ
Tất cả như vậy.*

Vua trời thấy chúng này, đối với ánh sáng đó, ôm giữ lấy tướng của nó và dính mắc vào đó (chấp trước vào); thấy vậy liền dùng chữ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

vàng, tuyên nói văn kệ, theo đó mà tụng:

*Thân trời không cấu bẩn
Thường tu hạnh trong sạch
Không làm tán loạn sinh
Được sướng vui vĩnh viễn.
Chẳng chọn khổ và vui
Già trẻ và trung niên
Họ trên và họ dưới
Không khởi vô thường hoại
Người có chủ, không chủ
Có sức cùng không sức
Xấu xí và đoan nghiêm
Không tránh khỏi vô thường
Vương hầu và bề tôi
Tại gia cùng xuất gia
Hoặc lành hoặc chẳng lành
Không tránh khỏi vô thường
Giàu sang và nghèo khổ
Có đức và không đức
Hoặc thân nữ, thân nam
Không tránh khỏi vô thường
Đồng hoang và sông suối
Trong nước và đất liền
Chủ, khách và cầm thú
Không tránh khỏi vô thường
Người chủ và không ngủ
Ăn uống và không ăn
Tất cả ở thế gian
Không tránh khỏi vô thường
Trên đất và trên trời
Cõi này và cõi khác
Luân chuyển cũng như vậy
Không tránh khỏi vô thường
Phước nhiều và phước ít
Kiên cường và nhu hòa*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bệnh hoạn và thân an
Không tránh khỏi vô thường
Ngạ quỷ và bàng sinh
Mọi người cùng phi nhân
Không sức cũng không thể
Đâu tránh khỏi vô thường
Dục giới, cùng Sắc giới
Tất cả trời và người
Khi phước thọ tiêu hết
Không tránh khỏi vô thường
Trên đến cõi Vô sắc
Tất cả chúng chư Thiên
Trụ Tam-ma-bát-đề
Không tránh khỏi vô thường.
Ba cõi tình, phi tình
Tất cả như huyễn hóa
Người xuất thế, lìa trói
Vô thường kia chẳng hại.
Biết sức vô thường này
Sinh tất cả ái dục
Rơi xuống bị luân hồi
Cứ lỗi lầm không cùng
Đắm mùi cảnh thế gian
Làm nhân sinh phiền não
Như rắn độc gây hại
Mãi chìm nơi địa ngục.
Nạn hữu tình, vô thường
Không có sức làm lành
Luân chuyển ở thế gian
Đều do nơi tâm tạo
Mê dục hành tán loạn
Ưu muốn nắm cảnh trần
Ái trói buộc trời, người
Rơi xuống ở nẻo ác.
Trời, người hành tán loạn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tham tất cả sướng vui
Lơ lửng như trôi sông
Thân đọa đều không biết.
Người tham khoái lạc kia
Mạng hiểm nơi vách núi
Thiên chúng không thể thấy
Như người mù lạc đường.
Người mê dục đắm vui
Chẳng khác gì người mù
Mê dục đọa tam đồ
Người mù sao khỏi đọa!
Vì thế nương hạnh dục
Khác gì người không mắt
Vớ dục không nhàm chán
Đã biết tâm mình mê
Rơi xuống, tâm chẳng lìa
Luôn tạo không lợi ích!
Nếu người hành ái dục
Không trí, không hiểu biết
Mỗi niệm dục sinh khổ
Tại sao còn hành dục!
Bị chiêu cảm quả dục
Như gặp bạn bè ác
Kéo vào cung vô thường
Thời luôn ở nẻo ác.
Người chết không sống lại
Dòng nước đi không lại
Dục lạc cũng như vậy.
Tất cả thành hư huyễn
Tất cả mạng chúng sinh
Sinh diệt như bọt nước
Tuổi trẻ không trở lại
Nhanh chóng như nước chảy
Sinh, già, vô thường, khổ
Tất cả đều diệt hết*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trời, người chẳng hiểu biết
Tâm luôn luôn tán loạn
Nếu khởi tuệ không nơ
Ý tạo hạnh trong sạch
Đổi được thân thế gian
Chắc không vào nẻo ác
Lành chưa sinh, sẽ sinh
Đã sinh làm tăng trưởng
Tâm đã tạo điều lành
Quả của mình sẽ vậy.
Tâm lành thấy cảnh dục
Như xem đồ độc hại
Không lành đắm cảnh dục
Tâm mê, được vui thích
Các căn làm tốt xấu
Đều do nơi tâm mình
Tâm khởi gom phiền não
Để được quả tốt xấu
Người trí xét chân chánh
Quán sắc như hư không
Đoạn trừ duyên khổ tập
Quả làm sao mà có!
Đốt cháy các cảnh giới
Tất cả đều do tâm
Tâm lành được hàng phục
Như sắc, không, như nhau
Như hạt lúa gạo kia
Sắc thân, lá, đều khác
Tâm hành cũng như vậy
Sinh đủ thứ phiền não.
Lúa kia ví tâm vương
Tâm vương tạo các hành
Lúa sinh cây lá khác
Tâm thế gian cũng vậy.
Tán loạn tham sắc dục

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sắc cảnh ví mây trôi
Bỗng chốc sinh quả khổ
Tùy tướng nghiệp mà chuyển.
Nếu đã thấy khổ này
Sao trời, người thích dục?
Nếu luôn sinh ái dục
Xa lìa mọi điều lành.
Vì thế người trí tuệ
Vớ dục, đều lìa bỏ.
Khổ thật hằng khổ không
Khổ này tướng tự hành
Quả khổ đã vô thường
Người trí chẳng nên thích
Cảnh giới đối gạt tâm
Tâm mê không biết nghiệp
Khi trời, người rơi xuống
Nghiệp lôi kéo không biết
Dù sinh trời Dạ-ma
Tự tánh thành hư huyền
Mất ngu mù vô trí
Không thấy tham mạn cấu
Rơi xuống bị vô thường.

Khi ấy, Diệu Đức liền nói kệ tụng:

Mất nhìn thấy vô thường
Tướng suy tự thiêu đốt
Dù ở trời Đâu-suất
Báo hết, như đèn tắt
Sức mạnh mười hai chi
Luân chuyển khắp pháp giới
Khi nghiệp báo lưu chuyển
Sinh diệt đều không định.

